Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9153
Copyright: Melk, Benediktinerstift

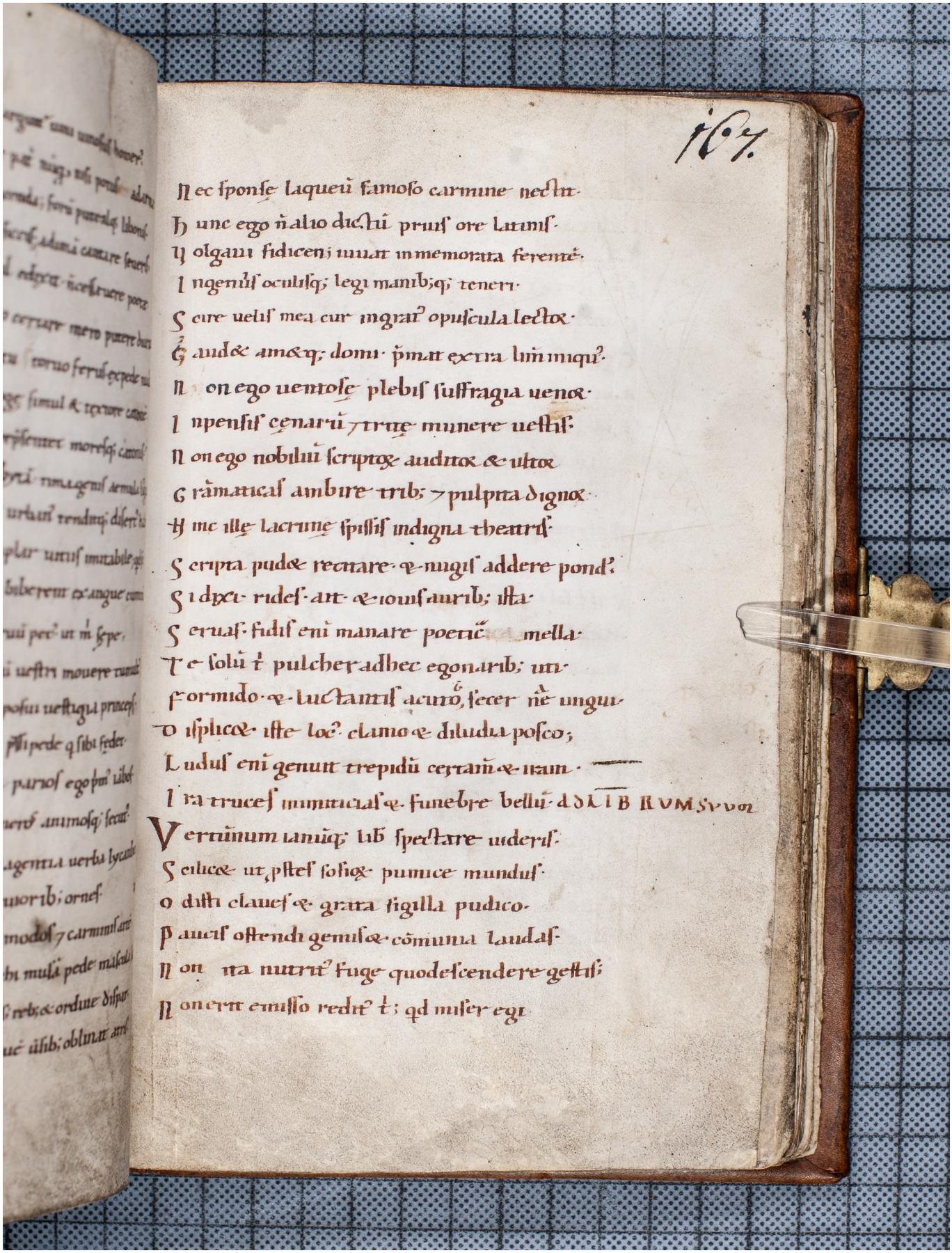

167.

Nec sponse laqueū famoso carmine nectit
Hunc ego ñ alio dictū prius ore Latinis
Volgaui fidicen; iuuat immemorata ferenti
Ingenuus oculisq; legi manibusq; teneri
Scire uelis mea cur ingrat opuscula lector
Gaudeat an q; domi pmat extra limina iniqu
Non ego uentose plebis suffragia uenor
Impensis cenarū ⁊ triū munere uestis
Non ego nobiliū scriptor audiror & ultor
Grãmatica ambire tribus ⁊ pulpita dignor
Hinc ille lacrime spissis indigna theatris
Scripta pudet recitare & nugis addere pondus
Si dixeris rides aut & iouis auribus ista
Seruus fidis eni manare poetica mella
Te solū t pulcher adhuc egonatibus uti
Formido & luctantis acuto, secet ne ungui
Displicet iste locus clamo & diludia posco;
Ludus eni genuit trepidū certamen & iram
Irasque trucesq; minaciq; & funebre bellū ADLIBRUM SUUM
Vertunum iamq; tibi spectare uideris
Scilicet ut pstes solio pumice mundus
Oculi clauis & grata sigilla pudico
Paucis offendi gemis & cõmuna laudas
Non ita nutritus fuge quodescendere gestis
Non erit emisso redire t; qd miser egi